

UCHWAŁA Nr 163 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 listopada 1977 r.

w sprawie tworzenia i gospodarowania rezerwami funduszu płac.

Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała dotyczy przedsiębiorstw, zakładów i innych jednostek gospodarki uspołecznionej na pełnym rozrachunku gospodarczym, nie wchodzących w skład przedsiębiorstw, zwanych dalej „jednostkami gospodarczymi”, oraz nadzorujących je zjednoczeń (jednostek równorzędnych), zwanych dalej „organizacjami gospodarczymi”.

2. Ilekroć w uchwale jest mowa o ministrach, należy przez to rozumieć również kierowników urzędów central-

nych i wojewodów (prezydentów miast stopnia wojewódzkiego), nadzorujących działalność jednostek wymienionych w ust. 1.

3. Uchwała nie dotyczy kopalń węgla kamiennego.

§ 2. 1. Jednostki gospodarcze i organizacje gospodarcze mają prawo do tworzenia rezerw funduszu płac powstających z dodatkich nadwyżek pomiędzy:

— planowanym (planowanym skorygowanym) fundusze płac w zakresie składników objętych dyrektywnymi wskaźnikami, pomniejszonym o obligatoryjne obciążenia z tytułu przyrostu zatrudnienia,

— dyspozycyjnym funduszem płac, pomniejszonym o obowiązkowe obciążenia z tytułu przyrostu zatrudnienia i przyrostu dyspozycyjnego funduszu płac, zgodnie z odrębnymi przepisami.

a) wykorzystanym funduszem płac.

2. Poczynając od rozliczeń za rok 1977 organizacje gospodarcze uprawnione są do tworzenia rezerw funduszu płac gromadzonych w rachunku narastającym — w wysokości nie przekraczającej 6% funduszu płac, rozumianej jako suma rezerw organizacji gospodarczej i jednostek gospodarczych.

3. Rezerwy, o których mowa w ust. 2, oblicza się w stosunku do planowanego (skorygowanego) lub dyspozycyjnego funduszu płac, pomniejszonego o obowiązkowe obciążenia, stosownie do obowiązującego daną organizację gospodarczą systemu rozliczeń funduszu płac.

4. Dyrektor organizacji gospodarczej ustala, w jakiej wysokości mogą być gromadzone rezerwy w podległych jednostkach gospodarczych, z tym że w jednostkach gospodarczych działających według zmodyfikowanych zasad systemu ekonomiczno-finansowego wysokość ta nie może być niższa niż 2% dyspozycyjnego funduszu płac, pomniejszonego o obowiązkowe obciążenia.

5. Nadwyżka rezerwy funduszu płac powyżej granicy, o której mowa w ust. 2 i 4, przekazywana jest przez jednostki gospodarcze do rezerwy organizacji gospodarczej, a przez organizację gospodarczą do resortowej rezerwy funduszu płac.

§ 3. 1. Ministrowie tworzą resortową rezerwę funduszu płac z:

- 1) nadwyżek rezerw funduszu płac jednostek gospodarczych i organizacji gospodarczych ponad wielkości, o których mowa w § 2,
- 2) obowiązkowych obciążeń funduszu płac podległych jednostek gospodarczych i organizacji gospodarczych z tytułu przyrostu zatrudnienia i przyrostu dyspozycyjnego funduszu płac, zgodnie z odrębnymi przepisami.

2. Rezerwę, o której mowa w ust. 1, zmniejsza się o kwoty spłacanych pożyczek na regulację płac, zgodnie z umowami zawartymi przez właściwego ministra z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 4. 1. Ministrowie mają prawo do wykorzystywania w danym roku obliczeniowym funduszu płac w wysokości wynikającej z zadań, środków i relacji ekonomicznych, ustalonych uchwałą Rady Ministrów o narodowym planie społeczno-gospodarczym, powiększonego o:

- 1) uzgodnione z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów kwoty:
 - a) oszczędności funduszu płac w stosunku do ustaleń narodowego planu społeczno-gospodarczego roku poprzedzającego rok obliczeniowy, wyliczone przy zastosowaniu wskaźnika opłacenia wzrostu wydajności pracy przeciętną płacą, ustalonego w narodowym planie społeczno-gospodarczym dla danego resortu,
 - b) rezerw funduszu płac organizacji gospodarczych i jednostek gospodarczych,
 - c) części resortowej rezerwy funduszu płac,

2) środki przeznaczone resortowi z centralnej rezerwy funduszu płac ponad fundusz płac ustalony w narodowym planie społeczno-gospodarczym dla resortu.

2. Wysokość kwot, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ustala Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów na wniosek zainteresowanego ministra, uzgodniony z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, w ramach kwot przewidzianych na te cele w centralnej rezerwie funduszu płac, ujętej w narodowym planie społeczno-gospodarczym na dany rok

3. Przekroczenie funduszu płac w roku poprzedzającym rok obliczeniowy, wyliczone przy zastosowaniu wskaźnika opłacenia przyrostu wydajności pracy przyrostem przeciętnej płacy, ustalonego dla resortu w narodowym planie społeczno-gospodarczym, pomniejsza fundusz płac ustalony dla resortu zgodnie z ust. 1 i 2.

§ 5. 1. Ministrowie w stosunku do organizacji gospodarczych i podległych im jednostek gospodarczych, a dyrektorzy organizacji gospodarczych w stosunku do nadzorowanych jednostek gospodarczych ustalają:

- 1) normatywy, mierniki zadań gospodarczych, współczynniki korekty funduszu płac — zgodnie z obowiązującymi zasadami ekonomiczno-finansowymi,
- 2) dodatkowe kwoty funduszu płac, jakie mogą być wykorzystane w roku obliczeniowym w ciężar rezerwy funduszu płac podległych jednostek gospodarczych i organizacji gospodarczych (§ 4 ust. 1 pkt 1 lit. b).

2. Wykorzystanie rezerw funduszu płac powyżej wielkości wynikających z ustaleń, o których mowa w ust. 1 pkt 2, traktowane jest jako nie usprawiedliwione przekroczenie funduszu płac w rozumieniu przepisów o bankowej kontroli funduszu płac.

§ 6. 1. Rezerwa funduszu płac jednostki gospodarczej może być wykorzystana w danym roku obliczeniowym do wysokości kwoty ustalonej w trybie określonym w § 5 ust. 1 pkt 2 na:

- 1) pokrycie w pierwszej kolejności przekroczeń funduszu płac na koniec roku,
- 2) dodatkowe zachęty materialne (premie i nagrody),
- 3) pokrycie skutków zmian zasad wynagradzania ustalonych przez Radę Ministrów.

2. Rezerwa funduszu płac organizacji gospodarczej w części przewidzianej do wykorzystania w danym roku obliczeniowym, zgodnie z § 5 ust. 1 pkt 2, może być przeznaczona w formie pożyczki lub dotacji na:

- 1) pokrycie w pierwszej kolejności przekroczeń funduszu płac powstałych na koniec roku w zgrupowanych jednostkach gospodarczych,
- 2) pokrycie skutków zmian zasad wynagradzania ustalonych przez Radę Ministrów,
- 3) zasilanie funduszu płac jednostek gospodarczych, zwłaszcza tych, które podejmują dodatkową produkcję na eksport lub rynek o wyższej niż przeciętna płaca i płacochłonności lub realizują przedsięwzięcia w zakresie postępu techniczno-ekonomicznego.

3. Resortowa rezerwa funduszu płać w części przewidzianej do wykorzystania w danym roku obliczeniowym, zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 1 lit. c), może być w szczególności przeznaczona w formie pożyczki lub dotacji na:

- 1) pokrycie przekroczeń funduszu płać organizacji gospodarczych i jednostek gospodarczych uznanych przez ministra za gospodarczo uzasadnione,
- 2) zasilanie funduszu płać organizacji gospodarczych, zwłaszcza tych, które podejmują dodatkową pracochłonną produkcję na eksport i rynek,
- 3) uzupełnienie funduszu płać organizacji gospodarczych, z przeznaczeniem na pokrycie skutków zmian zasad wynagradzania ustalonych przez Radę Ministrów.

§ 7. Właściwy minister może przejąć do resortowej rezerwy funduszu płać rezerwy funduszu płać organizacji gospodarczych i jednostek gospodarczych, w razie gdy resortowa rezerwa funduszu płać nie wystarcza na pokrycie:

- 1) przekroczeń funduszu płać w skali resortu, w stopniu nie pokrytym przez organizację gospodarczą,
- 2) skutków zmian zasad wynagradzania ustalonych przez Radę Ministrów w wysokości przekraczającej skutki zmian zasad wynagradzania danej organizacji gospodarczej lub jednostki gospodarczej.

§ 8. 1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płać i Spraw Socjalnych wprowadzi zmiany do sprawozdawczości na rok 1978 uwzględniające przepisy uchwały.

2. Minister Finansów dostosuje zasady rozliczeń funduszu płać do przepisów uchwały.

§ 9. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym stosowanie przepisów uchwały.

§ 10. Tracą moc:

- 1) § 8, § 9 ust. 2 oraz § 22 uchwały nr 91 Rady Ministrów z dnia 7 maja 1971 r. w sprawie zasad korekty funduszu płać oraz zasad i trybu kontroli funduszu płać przedsiębiorstw uspołecznionych wykonywanej przez banki (Monitor Polski z 1971 r. Nr 32, poz. 201, z 1973 r. Nr 40, poz. 240 oraz z 1977 r. Nr 15, poz. 84),
- 2) uchwała nr 43 Rady Ministrów z dnia 2 marca 1973 r. w sprawie zasad gospodarowania funduszem płać w przedsiębiorstwach państwowych oraz grupujących je zjednoczeniach (Monitor Polski z 1973 r. Nr 12, poz. 70 i z 1974 r. Nr 6, poz. 41),
- 3) uchwała nr 33 Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1974 r. w sprawie utworzenia zakładowych i branżowych funduszy regulacji płać (Monitor Polski Nr 6, poz. 40),
- 4) uchwała nr 79 Rady Ministrów z dnia 2 maja 1975 r. w sprawie utworzenia międzyresortowej rezerwy funduszu płać,
- 5) § 5 uchwały nr 232 Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1975 r. w sprawie poprawy gospodarki funduszem płać w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych i budowlano-montażowych oraz w grupujących je zjednoczeniach,
- 6) uchwała nr 19 Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1976 r. w sprawie zasad tworzenia i gospodarowania rezerwami funduszu płać w organizacjach gospodarczych i ministerstwach nadzorujących te organizacje.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1977 r.

Prezes Rady Ministrów. P. Jaroszewicz